

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache,

Judecătorii: Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, de inculpații Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg și de avocatul Pucas Ina în numele părții vătămate Baban Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

*Moscaliuc Vladislav xxxxxxxx, xxxxxx xx xx xxxxxx
xxxx, xxxxxxxx xxxxxxxx, xxx. xxxxxxxx, xxxxx
xxxxxxxxxxx, x. xxxxxxxx xx xxxxxxxxxxx xx. xxxxxx,
xxx xxxxxx xxx, xx. x*

și

*Gușu Oleg xxxxxxxxx, xxxxxx xx xx xxxxx xxxx,
xxxxxxxx xx xxxxxxxxxxx x.xxxxxxxx, xxx xxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.03.2015 – 30.06.2015;

Instanța de apel: 16.07.2015 – 11.02.2016;

Instanța de recurs: 12.04.2016 – 14.06.2016;

Instanța de apel: 14.07.2016 – 22.12.2016;

Instanța de recurs: 01.03.2017 – 24.05.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 30 iunie 2015, Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Acțiunea civilă a fost lăsată fără soluționare.

2. De către organul de urmărire penală Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg au fost puși sub învinuire pentru faptul că, la 19 mai 2010, aproximativ la orele 22:00 – 23:00, Moscaliuc Vladislav, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu în calitate de Șef al serviciului regim și supraveghere al Instituției Penitenciare nr. 2 Lipcani și fiind persoană cu funcție de răspundere, împreună cu ofițerul de serviciu al Instituției Penitenciare nr. 2 Lipcani, Gușu Oleg, au intrat în celula nr. 1 a Izolatorului disciplinar al Instituției Penitenciare nr. 2 Lipcani, unde se deținea condamnatul Baban Igor și, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 361 din 12 decembrie 2012, vătămări corporale

ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, prin ce i-au cauzat părții vătămate Baban Igor daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în sistemul penitenciar pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis, admiterea parțială a acțiunii civile și încasarea de la inculpați în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de câte 10000 lei de la fiecare.

În argumentarea apelului, acuzatorul de stat a invocat, că prima instanță a avut o atitudine arbitrară față de declarațiile părții vătămate și ale martorilor acuzării și nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

În opinia procurorului, prima instanță neîntemeiat a menționat, că ordonanța de anulare a ordonanței de încetare a urmăririi penale cu reluarea urmăririi penale din 19 martie 2012, emisă de procurorul r-lui Briceni, urmează a fi recunoscută drept una ilegală și pasibilă de nulitate, motiv din care toate acțiunile de urmărire penală efectuate ulterior nu pot aduce efecte juridice asupra cazului și nu pot fi admise ca probe.

La fel, a menționat apelantul, că prima instanță nu a argumentat care anume elemente ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, nu se întrunesc în fapta imputată inculpaților.

3.1. Ulterior, procurorul a depus apel suplimentar, menționând că sentința primei instanțe este contradictorie, fiind bazată doar pe anumite probe selective, dar nu pe aprecierea acestora în ansamblu.

În opinia procurorului, prima instanță neîntemeiat a apreciat critic declarațiile părții vătămate referitor la cauzarea leziunii corporale „*plagă la nivelul capului*”, precum și declarațiile martorului Ipate Nichita.

Cu referire la concluziile primei instanțe pe marginea expertizei complexe psihiatrico-psihologice din 27 decembrie 2013, procurorul a invocat că acestea sunt neîntemeiate deoarece prima instanță a ignorat prevederile art. 143 alin. (1) pct. 3¹) Cod de procedură penală și eronat nu a admis ca probă acest raport de expertiză.

Cu referire la prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a invocat, că la prezentarea materialelor de urmărire penală inculpații nu au înaintat obiecții în privința ordonanței de reluare a urmăririi penale din 19 martie 2012.

3.2. Avocatul Bajurean Ghenadie în numele părții vătămate, a declarat apel solicitând casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse în limitele sancțiunii prevăzute de acest articol și admiterea integrală a acțiunii civile cu încasarea în mod solidar de la inculpați în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță a ignorat declarațiile părții vătămate și ale martorilor acuzării, punând la baza sentinței de achitare doar depozițiile inculpaților, care nu a fost confirmate cu alte probe și au fost date în scop de apărare; instanța a apreciat subiectiv probele administrate la materialele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2016, au fost admise apelurile, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, iar în temeiul art. 60 Cod penal, au fost liberați de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

4.1. Pentru argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a reținut că prima instanță a pronunțat o sentință de achitare, apreciind eronat probele și circumstanțele cauzei.

De asemenea, instanța de apel a considerat că prima instanță a admis erori de drept la formularea concluziei, precum că „*norma de drept de care s-a condus procurorul (alin. (1) art. 287 Cod de procedură penală), a fost declarată neconstituțională având efect retroactiv și asupra legalității ordonanței din 19 martie 2012*”.

Astfel, instanța de apel a precizat că prima instanță, ajungând la concluzia că ordonanța de reluare a urmăririi penale din 19 martie 2012 este ilegală, iar unele dintre probele administrate la faza urmăririi penale sunt viciate din cauza încălcării termenului urmăririi penale, nu a luat în considerație că actul de sesizare a instanței este valabil și, prin urmare, instanța era obligată să examineze cauza în baza probelor administrate nemijlocit în fața judecății. Respectiv, urma să aprecieze probele examinate în cadrul cercetării judecătorești și să le pună la baza sentinței adoptate, astfel încât, în temeiul acestora, să decidă asupra vinovăției sau nevinovăției inculpaților.

Instanța de apel a mai reținut că, deși la momentul săvârșirii infracțiunii acțiunile inculpaților corect au fost calificate în baza legii care era în vigoare, și anume - art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, totuși, ținând cont că lit. a) din alin. (2) art. 328 Cod penal a fost exclusă prin Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012, în vigoare din 21 decembrie 2012, acțiunile inculpaților, prin prisma art. 10 Cod penal, urmează a fi încadrate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța a reținut că deși aparent, unele semne constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (2) Cod penal, se conțin în alte articole ale Codului penal, totuși acțiunile inculpaților nu pot fi reîncadrate juridic în aceste norme, or, prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, se extind asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv, asupra celor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a considerat că respectiva cauză penală urmează a fi încetată din motivul intervenirii termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală a inculpaților, or, infracțiunea săvârșită de către aceștia, conform art. 16 alin. (3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar potrivit art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni mai puțin grave au expirat 5 ani.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a considerat oportun să o lase fără examinare.

5. **Procurorul**, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, acuzatorul de stat a invocat, că instanța de apel a dat apreciere incorectă și formală, de ordin general, probelor și circumstanțelor cauzei penale, fără să indice în decizie motive plauzibile care ar justifica concluzia instanței, precum că

în acțiunile inculpaților nu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

A subliniat procurorul că instanța de apel incorect a recalificat acțiunile inculpaților într-o lege mai blândă, deoarece fapta de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu de către persoana cu funcție de răspundere, după modificările operate în Codul penal, nu a fost decriminalizată.

De asemenea în viziunea acuzării, la caz au fost dobândite suficiente probe care dovedesc vinovăția inculpaților.

La fel, recurentul a evidențiat că instanța de apel nu s-a expus asupra acțiunii civile.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 iunie 2016, a fost admis recursul, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de recurs a menționat că instanța de apel eronat a dispus reîncadrarea faptelor imputate inculpaților în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012, în vigoare din 21 decembrie 2012, litera a) și c) din alin. (2) art. 328 Cod penal - „aplicarea violenței”, a fost abrogată, fiind totodată modificate și completate un șir de acte legislative, având drept scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea torturii. Concomitent, prin aceeași Lege, în Codul penal a fost introdus art. 166¹, care prevede răspunderea penală pentru tortură, tratamentul inuman sau degradant.

Astfel, instanța de recurs a evidențiat, că fapta de „exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu”, după modificările operate în Codul penal prin Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012, în vigoare din 21 decembrie 2012, nu a fost decriminalizată, faptele prejudiciabile săvârșite de către inculpați fiind în continuare pasibile de pedeapsă penală în baza art. 166¹ Cod penal.

Totodată, instanța de apel indicând că acțiunile inculpatului nu pot fi încadrate în norma penală menționată, nu a ținut cont de prevederile art. 8 Cod penal, potrivit cărora caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilește de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Prin urmare, având în vedere că Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012, în vigoare din 21 decembrie 2012, nu conține prevederi care ar înlătura caracterul infracțional al faptei, care ar ușura pedeapsa ori în alt mod ar ameliora situația persoanei care a săvârșit infracțiunea și că aceasta nu este retroactivă, acțiunile subiecților infracțiunii care cad sub incidența legii în cauză, urmează a fi calificate, potrivit art. 8 Cod penal, în baza legii penale în vigoare la data săvârșirii infracțiunii.

În concluzie, instanța de recurs a mai sesizat că la examinarea recursului s-a constatat prezența temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016, au fost admise apelurile, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 3 (trei) ani, pentru fiecare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe termenul de probă de 3 (trei) ani, pentru fiecare.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Baban Igor, fiind dispusă încasarea din contul inculpaților Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg în beneficiul acestuia a câte 7000 (șapte mii) lei, de la fiecare, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

7.1. Pentru argumentarea soluției pronunțate instanța de apel a reținut, că prima instanță a stabilit incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar și eronat a ajuns la concluzia achitării lui Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că faptele acestora nu întrunesc elementele infracțiunii.

Instanța de apel a punctat, că prima instanță la adoptarea sentinței a încălcat prevederile art. art. 101 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) Cod de procedură penală, ignorând că din probatoriul administrat rezultă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Astfel, deși inculpații Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg nu și-au recunoscut vina, instanța de apel a reținut, că vinovăția acestora este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Baban Igor; a martorilor Dogotari Alexandru, Ipate Nichita, Țurcan Ion, Mudric Mihail, Melnic Denis, Surcov Iurii, Bețian Doina, Lengher Veaceslav, precum și prin probele materiale: raportul din 20 mai 2010 semnat de către Gușu Oleg (f.d. 26, vol.I); procesul-verbal de percheziție și ridicare din 19 mai 2010 (f.d. 19, vol.I); procesul-verbal din 19 mai 2010 privind aplicarea forței fizice, a mijloacelor speciale și a armei de foc (f.d. 24, vol.I); raportul de examinare medico-legală nr. N-22/D din 04 iunie 2010 (f.d. 34, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 107/D din 15 decembrie 2011 (f.d. 199, vol.I); raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 361 din 12 decembrie 2012 (f.d. 154, vol.II); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Baban Igor și bănuitul Gușu Oleg din 29 decembrie 2011 (f.d. 206, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Baban Igor și bănuitul Moscaliuc Vladislav din 29 decembrie 2011 (f.d. 208, vol.I); extrasul din registrul de evidență a orelor de lucru în Penitenciarul nr. 2 Lipcani, conform căruia este înregistrată intrarea lui Moscaliuc Vladislav la ora 21:51 și ieșirea la ora 23:01 (f.d. 44, vol.II); extrasul din registrul de frecventare a carantinei Penitenciarului nr. 2 Lipcani, potrivit inscripțiilor efectuate, la 19 mai 2010, deținutul Baban Igor a fost vizitat la ora 08:30 de către felcer, la fel, de către șeful de sector și șeful serviciului securitate, ultimii petrecând cu acesta câte o convorbire în scop profilactic (f.d. 63, vol.II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 iunie 2012 (f.d. 113-116, vol.II); extrasul din fișa medicală a deținutului Baban Igor, potrivit înscrisurilor efectuate, acesta a fost examinat la 19 mai 2010, ora 15:45, fiindu-i stabilit diagnosticul: automutilare, plăgi tăiate în număr de două la antebrațul mâinii stângi și la 20 mai 2010, ora 09:00, fiind examinat, a fost depistat un hematom pe umărul stâng cu dimensiunea de 15 cm, plagă în regiunea capului cu dimensiunea de 4-5 cm (f.d. 128-129, vol.II); extrasul din ordinul Directorului General al DIP nr. 244 ef din 25 noiembrie 2008, conform căruia Moscaliuc Vladislav a fost numit în funcție de șef al serviciului regim și supraveghere al Penitenciarului nr. 2 Lipcani, fapt ce confirmă că dânsul era persoană cu funcție de răspundere (f.d. 92, vol.I); extrasul din ordinul Directorului General al DIP nr. 54 ef din 20 martie 2008, conform căruia Gușu Oleg a fost numit în funcție de ofițer de serviciu al serviciului regim și supraveghere al Penitenciarului nr. 2 Lipcani, fapt ce confirmă că dânsul era persoană cu funcție de răspundere (f.d. 98, vol.I); procesul-verbal de ridicare și examinare a obiectului din 19 octombrie 2011, conform căruia a fost ridicat și examinat registrul de evidență a

cazurilor de aplicare a forței fizice și mijloacelor speciale, potrivit căruia la 19 mai 2010, ora 15:20, față de Baban Igor a fost aplicată forța fizică, în legătură cu faptul că acesta a refuzat să se deplaseze din curtea de plimbare în celulă, la fel, la 19 mai 2010 față de Baban Igor a fost aplicată forța de către colaboratorii Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg, în legătură cu faptul că Baban Igor, cu toate că a fost somat să respecte distanța de 3 m, s-a apropiat de aceștia (f.d. 109-111, vol.I); actul de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu nr. 419 din 19 noiembrie 2013 (f.d. 2, vol.III); raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr. 11s-2014, potrivit căruia la momentul examinării lui Baban Igor, semne de traumă psihologică n-au fost depistate (f.d. 33, vol.III).

7.2. Astfel, instanța de apel a constatat că, la 19 mai 2010, aproximativ la orele 22:00-23:00, Moscaliuc Vladislav, exercitând atribuțiile de serviciu în calitate de Șef al serviciului regim și supraveghere al Instituției Penitenciare nr. 2 Lipcani și fiind persoană cu funcție de răspundere, împreună cu ofițerul de serviciu al Instituției Penitenciare nr. 2 Lipcani, Gușu Oleg, au intrat în celula nr. 1 a Izolatorului disciplinar al Instituției Penitenciare nr. 2 Lipcani, unde era deținut condamnatul Baban Igor, și, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i acestuia conform raportului de expertiză medico-legală nr. 361 din 12 decembrie 2012, vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, prin ce i-au cauzat părții vătămate, Baban Igor, daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

Instanța de apel a menționat, că prin acțiunile inculpaților Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg au fost periclitate relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică. Obiectul material în cauza penală dată fiind corpul părții vătămate, Baban Igor.

Totodată, victima infracțiunii incriminate inculpaților este Baban Igor, la care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 361 din 12 decembrie 2012, au fost constatate vătămări corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

La fel, instanța de apel a punctat că în acțiunile inculpaților a fost dovedită și prezența laturii obiective a infracțiunii de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege acestora, faptă probată prin declarațiile părții vătămate Baban Igor, care a declarat că la 19 mai 2010, aproximativ la ora 22:00, în timp ce scria o plângere la Procuratura Briceni pe cazul care a avut loc în timpul zilei în celula nr. 1 a Izolatorului disciplinar, unde era deținut, au intrat Gușu Oleg și Moscaliuc Vladislav.

Inculpatul Moscaliuc Vladislav, a început să-l bată cu picioarele și cu pumnii în regiunea capului, pieptului, la care acțiuni s-a alăturat și Gușu Oleg.

După aceasta Moscaliuc Vladislav i-a turnat în cap un borcan de apă, gel de spălat vesela și șampon.

A reținut instanța de apel, că declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorilor Ipate Nichita, Dogotari Alexandru, Țurcan Ion și Mudric Mihail, care au comunicat că, aproximativ la ora 22:00 au auzit cum în celula în care era deținut Baban Igor, au intrat Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg, recunoscându-i după voce.

După care în celulă s-a auzit gălăgie, dându-și seama că Baban Igor a fost maltratat.

Au auzit vorbe, amenințări cu răfuială fizică la adresa lui Baban Igor din partea lui Moscaliuc Vladislav. Martorii au indicat unanim că incidentul a durat 10-20 min.

La fel, fapta prejudiciabilă este probată și prin extrasul din registrul de evidență a orelor de lucru în Penitenciarul nr. 2 Lipcani, conform cărora s-a înregistrat intrarea inculpatului Moscaliuc Vladislav în penitenciar la ora 21:15 și ieșirea la ora 23:01.

În acest context, instanța de apel a notat că, inculpatul Moscaliuc Vladislav, la 19 mai 2010, ora 21:15 s-a prezentat la serviciu în afara programului său de muncă, intrând în celula părții vătămate, Baban Igor, care scria o plângere pe numele lui Moscaliuc Vladislav și a lui Gușu Oleg. Acest fapt a fost recunoscut și de inculpați atât în prima instanță cât și în instanța de apel.

Totodată, inculpatul Moscaliuc Vladislav a recunoscut că la 19 mai 2010, l-a împins pe Baban Igor, acesta căzând jos; că a apucat partea vătămată de mâna dreaptă și a încercat să i-o răsucească, moment în care a intrat ofițerul de serviciu care l-a apucat pe Baban Igor de mâna stângă și l-a imobilizat.

Prin urmare, instanța de apel a respins argumentele inculpaților Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg, precum că leziunile constatate pe corpul părții vătămate puteau apărea ca urmare a automutilării acestuia.

Or, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 361 din 13 septembrie 2012 s-a constatat că, la examinarea documentelor medicale a cet. Baban Igor s-a stabilit plagă la nivelul capului, plăgi la nivelul antebrăului stâng, echimoze în regiunea brațului și antebrăului stâng. Totodată, plaga la nivelul capului și echimozele în regiunea brațului și antebrăului stâng au fost cauzate în perioada de timp indicată în Ordonanța de dispunere a expertizei medico-legale, ora 22:00-23:00 și nu se poate exclude posibilitatea producerii leziunilor corporale în circumstanțele indicate.

Instanța de apel a respins concluziile primei instanțe referitor la faptul că, leziunea corporală „plagă la nivelul capului” a fost cauzată părții vătămate în timpul evenimentelor ce au avut loc aproximativ la ora 15:00, dar nu în urma acțiunilor săvârșite aproximativ la ora 22:00 de către inculpați, deoarece potrivit actului de examinare medicală a deținutului Baban Igor din 19 mai 2010, ora 15:45, pe corpul acestuia au fost atestate doar două plăgi tăiate la antebrăul mâinii stângi, neexistând alte vătămări.

Faptul că felcerul Bețian Doina a acordat îngrijiri medicale părții vătămate, Baban Igor, determină concluzia clară că o asemenea leziune corporală vizibilă precum plagă în regiunea capului cu dimensiunea de 4-5 cm, fiind recentă trebuia să sângereze, nu putea să nu fie văzută de către un specialist medical.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Bețian Doina, în partea ce se referă la faptul că la momentul prelucrării plăgilor din regiunea antebrăului stâng nu a observat dacă partea vătămată avea careva leziuni în regiunea capului din cauza iluminării slabe a celulelor amplasate în blocul de carantină, aceasta fiind o modalitate de apărare a inculpaților, Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg.

Celelalte leziuni și anume: hematom pe umărul stâng cu dimensiunea de 15 cm, plagă în regiunea capului cu dimensiunea de 4-5 cm, au fost atestate de medicul penitenciarului pe corpul părții vătămate în următoarea zi, adică la 20 mai 2010, din care rezultă clar că acestea sunt rezultatul maltratării la care a fost supus Baban Igor, în perioada orelor 22:00-23:00, la 19 mai 2010.

La fel, instanța de apel a subliniat că din declarațiile martorului Melnic Denis, angajat al Penitenciarului nr. 2 Lipcani și procesul-verbal din 19 mai 2010 privind aplicarea forței fizice, a mijloacelor speciale și a armei de foc, întocmit cu privire la deținutul Baban Igor, rezultă că aplicarea forței fizice în privința acestuia la 19 mai 2010 ora 15:20, a constatat în răsucirea mâinilor la spate și conducerea acestuia spre celula în

care era deținut, iar aceste acțiuni ale angajaților penitenciarului nu puteau să cauzeze leziunile corporale care au fost depistate ulterior pe corpul părții vătămate, Baban Igor.

Instanța de apel a considerat ca fiind neargumentate juridic și concluziile primei instanțe privind respingerea declarațiilor făcute de partea vătămată și martorul, Ipate Nichita, menționând că acestea au fost constante pe tot parcursul examinării cauzei penale.

Totodată, au fost considerate injuste și constatările primei instanțe privind respingerea în calitate de probă a raportului de expertiză complexă psihiatrico-psihologică din 27 decembrie 2013, în legătură cu faptul că aceasta a fost făcută în condiții de staționar prin ce s-a încălcat drepturile părții vătămate Baban Igor și faptul că aceasta a fost dispusă neîntemeiat.

La acest capitol instanța de apel a remarcat, că instanța de judecată nu se poate expune asupra oportunității unei acțiuni procesuale de administrare a unor probe de către organul de urmărire penală ci doar asupra admisibilității acestora, urmând a fi apreciate în actul de dispoziție.

La fel, a fost reținut că despre dispunerea expertizei, partea vătămată Baban Igor, precum și inculpații, au fost informați în conformitate cu prevederile legale, iar partea vătămată și-a dat acordul său la internarea în Spitalul Clinic de Psihiatrie pentru petrecerea expertizei, iar pe parcursul examinării cauzei penale nu a înaintat careva obiecții asupra acestei acțiuni procesuale.

Drept urmare, instanța de apel a reliefat că prima instanță în cadrul sentinței nu a apreciat corespunzător toate mijloacele de probă, dând prioritate declarațiilor inculpaților și a martorilor apărării, în pofida faptului că acestea nu coroborează cu restul mijloacelor de probă administrate la faza urmăririi penale și în instanța de judecată.

Respectiv, versiunea înaintată de inculpați precum că partea vătămată Baban Igor, s-a autumilitat a fost apreciată ca o modalitate de apărare, întrucât aceste afirmații sunt combătute prin totalitatea probelor prezente la materialele dosarului.

Cu referire la urmarea prejudiciabilă a faptelor care în speță se exprimă în producerea daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate, ca urmare a aplicării forței fizice asupra acestuia de către inculpați, instanța de apel a notat că prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 361 din 12 decembrie 2012, s-a constatat că la examinarea documentelor medicale a părții vătămate Baban Igor, s-a stabilit plagă la nivelul capului, plăgi la nivelul antebrățului stâng, prezența unor echimoze în regiunea brațului și antebrățului stâng, mecanismul cauzării cărora nu a fost posibil de stabilit.

În ceea ce privește legătura de cauzalitate dintre faptă și urmarea prejudiciabilă, instanța de apel a indicat că din materialele cauzei rezultă că anume în urma acțiunilor inculpaților Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg, părții vătămate Baban Igor, i-au fost cauzate leziunile corporale constatate ulterior și care se atribuie la categoria vătămarilor corporale ușoare. Or, alte persoane în afară de inculpați în seara zilei de 19 mai 2010 nu au intrat în celula părții vătămate. Mai mult, legătura cauzală este probată și prin declarațiile participanților la proces și prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 361 din 12 decembrie 2012.

A mai specificat instanța de apel că, infracțiunea prevăzută la art. 328 Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

La caz, infracțiunea s-a consumat ca urmare a cauzării vătămarilor corporale ușoare părții vătămate, Baban Igor.

Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă manifestată prin faptul că inculpații Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg își dădeau seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, au prevăzut urmările ei prejudiciabile și au dorit în mod conștient survenirea acestora.

Referitor la subiectul infracțiunii, instanța de apel a notat că acesta are calitatea specială de persoană cu funcție de răspundere, ceea ce în speță s-a dovedit.

Cu referire la circumstanța agravantă indicată la lit. a) alin. (2) art. 328 Cod penal, instanța de apel a menționat că potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012, în vigoare din 21 decembrie 2012, lit. a), c) alin. (2) art. 328 Cod penal - „aplicarea violenței”, a fost abrogată.

Concomitent, prin aceeași Lege, în Codul penal a fost introdus art. 166¹, care prevede răspunderea penală pentru tortură, tratamentul inuman sau degradant.

Prin urmare, fapta de „exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu”, după modificările operate în Codul penal prin Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012, în vigoare din 21 decembrie 2012, nu a fost decriminalizată, faptele prejudiciabile săvârșite de către inculpați fiind în continuare pasibile de pedeapsă penală în baza art. 166¹ Cod penal.

Totodată, Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012, în vigoare din 21 decembrie 2012, nu conține prevederi care ar înlătura caracterul infracțional al faptei, care ar ușura pedeapsa ori în alt mod ar ameliora situația persoanei care a săvârșit infracțiunea.

În consecință instanța de apel a stabilit vinovăția inculpaților Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, potrivit Legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Instanța de apel a apreciat critic și concluzia primei instanțe precum că toate acțiunile de urmărire penală efectuate în perioada 12 octombrie 2011 - 30 decembrie 2011 sunt lovite de nulitate și prin urmare nu pot fi admise ca probe, reieșind din faptul că reluarea urmăririi penale a fost efectuată cu încălcarea principiului *non bis in idem*, menționând că măsura încetării urmăririi penale nu este o măsură definitivă, întrucât ea este supusă controlului ierarhic și nu poate fi asimilată unei hotărâri de achitare.

Hotărârea Curții Constituționale la care a făcut referire prima instanță a fost emisă la 14 mai 2015, după finisarea urmăririi penale în prezenta cauză, iar conform art. 28 alin. (2) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și se aplică din momentul adoptării hotărârii respective.

Prin urmare, efectele recunoașterii neconstituționalității prevederilor alin. (1) art. 287 Cod de procedură penală nu se răsfrâng asupra ordonanței de reluare a urmăririi penale adoptată în acest dosar penal de către procurorul raionului Briceni la 19 martie 2012 și nu poate servi temei de anulare a acesteia.

7.3. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume de personalitatea inculpaților, de faptul că aceștia au săvârșit o infracțiune gravă, nu au antecedente penale, anterior nefiind condamnați, nu și-au recunoscut vina, au recuperat parțial prejudicial cauzat prin infracțiune, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru.

Totodată, reieșind din circumstanțele cazului și ținând cont de scopul pedepsei penale, și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane, de motivele expuse în cererea de apel, de personalitatea inculpaților,

care sunt încadrați în câmpul muncii, nu au antecedente penale, instanța de apel a considerat posibilă corectarea și reeducarea acestora fără izolarea reală de societate, cu aplicarea art. 90 Cod penal.

7.4. Cu referire la acțiunea civilă instanța de apel a menționat că potrivit materialelor cauzei, partea vătămată Baban Igor, a înaintat acțiune civilă împotriva inculpaților, solicitând încasarea în mod solidar de la ultimii a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei.

Având în susținere prevederile art. art. 1398 alin. (1), 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) Cod civil, instanța de apel a stabilit că părții vătămate, drept urmare a acțiunilor inculpaților, i-a fost cauzat un prejudiciu moral.

Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele subiective și obiective ale speței, instanța de judecată a considerat echitabil a dispune încasarea din contul inculpaților, Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg, a câte 7000 lei în beneficiul părții vătămate Baban Igor, cu titlu de prejudiciu moral.

8. Procurorul în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a contestat decizia cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile cu remiterea cauzei în această parte la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului acuzatorul de stat a menționat, că instanța de apel, la stabilirea pedepsei penale inculpaților, nu a ținut cont de legea materială cât și de legislația procesual-penală aplicând pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În opinia recurentului, motivarea soluției, fără constatarea temeiurilor legale privind aplicarea unei pedepse în derogare de la principiile procesual-penale, denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție greșită.

Sușține că la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, fiind enumerate numai criteriile generale cu valoare de principiu, că pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, dar nu a desfășurat aceste criterii în privința inculpaților, astfel pricipit ajungând la concluzia aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Disponând suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, instanța de apel nu a ținut cont că aplicând acte de tortură în timpul aflării în exercițiul funcțiilor deținute, inculpații nu numai că au prejudiciat imaginea instituției în care activează, dar și au adus atingere procesului de înfăptuire a justiției.

A menționat procurorul, că în hotărârile recente pronunțate împotriva Republicii Moldova în materia încălcării art. 3 din Convenție, CEDO a reținut omisiunea autorităților statului de a aplica pedepse corespunzătoare pentru infracțiunile de tortură și exces, calificând-o drept contrară garanțiilor oferite de art. 3 din Convenție.

În asemenea circumstanțe, acuzarea constată că instanța de apel diminuând pedeapsa inculpaților la minimul sancțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) Cod penal, nu a ținut cont de coraportul circumstanțelor atenuante (care lipsesc pe caz) și celor agravante stabilite, precum și de faptul că pedeapsa redusă până la minimul prevăzut de sancțiune se consideră echitabilă atunci când s-au constatat un cumul de circumstanțe atenuante din cele enumerate la art. 76 Cod penal.

În opinia procurorului, instanța de apel la stabilirea pedepsei a invocat acele circumstanțe, în coraport cu care a diminuat pedeapsa aplicată lui Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg, ca ulterior, tot în baza aceluiași circumstanțe, fără a identifica altele, să aplice

prevederile art. 90 Cod penal, fapt ce constituie o dublă valență juridică aplicată aceleiași situații de drept.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, acuzatorul de stat menționează că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare acțiunile ilegale ale inculpaților față de partea vătămată, greșit dispunând încasarea din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate Baban Igor a câte 7000 lei, sumă bănească, care nu este eficientă și echitabilă suferințelor morale aduse acestuia și urmează a fi majorată.

8.1. Inculpatul Moscaliuc Vladislav, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței de achitare.

Menționează recurentul că a recepționat decizia motivată a instanței de apel la 02 februarie 2017, prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei”.

În argumentarea recursului recurentul susține că pe parcursul desfășurării procesului penal a pledat nevinovat și că prima instanță corect a pronunțat o sentință de achitare, din motiv că faptele imputate nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

Menționează inculpatul că declarațiile martorilor audiați în instanța de apel urmau a fi apreciate critic, deoarece după cum au menționat unii din ei, fiind în relații de ostilitate cu colaboratorii Instituției Penitenciare nr. 2 Lipcani și pe poziții diametral opuse, evident că deținuții puteau să inventeze diferite situații pentru a se răzbuna.

Remarcă că situația creată de Baban Igor la 19 mai 2010, ora 15:00, rezidă din faptul că ultimul a refuzat categoric să părăsească curtea de plimbare, apoi Baban Igor s-a automutilat, aceste acțiuni fiind planificate din timp, deoarece cunoștea cu certitudine că în cazul neexecutării cerințelor legale ale colaboratorilor Instituției penitenciare, față de el puteau fi aplicate anumite măsuri, fapt ce și s-a soldat cu imobilizarea acestuia, și evident cu aplicarea forței fizice pentru a fi escortat în celulă.

Consideră recurentul, că instanța de apel a dat apreciere incorectă probelor și greșit a calificat acțiunile imputate în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

8.2. Inculpatul Gușu Oleg, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea cererii de recurs, inculpatul a invocat dezacordul cu decizia contestată considerând-o ilegală, susținând că prima instanță corect a constatat nevinovăția sa, din motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Insistă recurentul că el doar l-a imobilizat pe Baban Igor, fără a aplica lovituri.

Totodată, este de opinia că declarațiile martorilor urmau a fi apreciate critic, deoarece ultimii fiind deținuți, au confirmat că se aflau în relații ostile cu colaboratorii penitenciarului.

Relevă inculpatul, că situația creată de Baban Igor la 19 mai 2010, ora 15:00, rezidă din faptul că ultimul a refuzat categoric să părăsească curtea de plimbare, apoi Baban Igor s-a automutilat, aceste acțiuni fiind planificate din timp, deoarece cunoștea cu certitudine că în cazul neexecutării cerințelor legale ale colaboratorilor Instituției penitenciare, față de el puteau fi aplicate anumite măsuri, fapt ce și s-a soldat cu imobilizarea acestuia și evident cu aplicarea forței fizice pentru a fi escortat în celulă.

Consideră recurentul, că instanța de apel a dat apreciere incorectă probelor și greșit a calificat acțiunile imputate în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

8.3. Avocatul Pucas Ina în numele părții vătămate Baban Igor, invocând temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte privind admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată și încasarea în mod solidar de la inculpații Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg în beneficiul lui Baban Igor a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei.

În argumentarea recursului apărarea cu referire la prevederile art. art. 1398 alin. (1), 1422 alin. (1), 1423 alin. (1) Cod civil, a invocat că instanța de apel a apreciat eronat circumstanțele cauzei și a ajuns la concluzii contradictorii în ceea ce privește latura penală și cea civilă din speță.

În acest sens apărarea menționează că deși instanța de apel a indicat că partea vătămată este victima torturii, în urma căreia lui Baban Igor i-au fost cauzate prejudicii considerabile cu intenție, manifestate prin leziuni corporale, suferințe fizice și psihice, a apreciat incorect quantumul prejudiciului moral, care urmează să fie încasat din contul inculpaților în echivalentul bănesc, necesar pentru reabilitare.

Consideră recurentul că acțiunea civilă înaintată la caz este legală și întemeiată, iar prejudiciul solicitat urmează să fie încasat integral.

9. Partea vătămată Baban Igor a prezentat referință pe marginea recursului declarat de procuror, solicitând admiterea acestuia precum și a recursului declarat de avocatul Pucas Ina în numele său cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în latura stabilirii pedepsei și acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg să fie condamnați în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 5 ani, fiecare și admiterea acțiunii civile cu încasarea din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate a câte 50000 lei de la fiecare, cu titlu de prejudiciu moral.

Totodată, partea vătămată Baban Igor a prezentat referință și în privința recursurilor declarate de inculpați, solicitând respingerea acestora ca fiind neîntemeiate, deoarece motivele invocate de Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg nu sunt pasibile admiterii și care ar fi în măsură să ducă la casarea deciziei instanței de apel.

În opinia părții vătămate recursurile declarate de inculpați ar trebui respinse în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4), 5) Cod de procedură penală, din motiv că nu abordează probleme de drept de importanță generală pentru jurisprudență.

De asemenea, menționează partea vătămată că deși instanța de apel corect a dispus calificarea faptelor imputate inculpaților în baza art. 328 alin. (2) lit. c) Cod penal, greșit a individualizat pedeapsa stabilită acestora aplicând prevederile art. 90 Cod penal, fără a lua în considerație că inculpații nu au recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii.

10. Verificând argumentele recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or,

art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Cu referire la recursurile declarate de inculpații Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg.

Potrivit recursurilor declarate, se atestă că inculpații în dezacord cu decizia instanței de apel au invocat drept temei de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, solicitând totodată menținerea sentinței de achitare.

Astfel, instanța de recurs atestă că din argumentele invocate de recurenți se deduce și prezența temeiului de casare prevăzut de pct. 8) al aceleiași norme procedurale, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Reieșind din temeiurile pentru recurs invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor în cauză, din următoarele considerente.

În primul rând, în privința temeiului pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că recurenții nu au motivat recursurile sub aspectul temeiului de casare invocat, or în conținutul cererilor de recurs nu se menționează expres care ar fi acele prevederi legale în care urmau a fi încadrate juridic faptele greșit calificate în opinia recurenților de către instanța de apel.

Astfel, în circumstanțele în care recursurile nu au fost motivate sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpaților de către instanța de apel, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpaților cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, referitor la argumentele recurenților invocate sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul *„nu sunt întrunite elementele infracțiunii”* este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

La caz însă, argumentele inculpaților cu privire la nevinovăție, nu constituie temei de admitere a recursurilor în sensul formulat, deoarece instanța de apel corect a reținut încadrarea juridică a faptelor săvârșite de Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg, în acțiunile acestora fiind prezente toate elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a reținut la adoptarea soluției date următoarele probe: declarațiile părții vătămate Baban Igor; a martorilor Dogotari Alexandru, Ipate Nichita, Țurcan Ion, Mudric Mihail, Melnic Denis,

Surcov Iurii, Bețian Doina, Lengher Veaceslav, precum și probele materiale: raportul din 20 mai 2010 semnat de către Gușu Oleg (f.d. 26, vol.I); procesul-verbal de percheziție și ridicare din 19 mai 2010 (f.d. 19, vol.I); procesul-verbal din 19 mai 2010 privind aplicarea forței fizice, a mijloacelor speciale și a armei de foc (f.d. 24, vol.I); raportul de examinare medico-legală nr. N-22/D din 04 iunie 2010 (f.d. 34, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 107/D din 15 decembrie 2011 (f.d. 199, vol.I); raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 361 din 12 decembrie 2012 (f.d. 154, vol.II); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Baban Igor și bănuitul Gușu Oleg din 29 decembrie 2011 (f.d. 206, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată Baban Igor și bănuitul Moscaliuc Vladislav din 29 decembrie 2011 (f.d. 208, vol.I); extrasul din registrul de evidență a orelor de lucru în Penitenciarul nr. 2 Lipcani, conform căruia este înregistrată intrarea lui Moscaliuc Vladislav la ora 21:51 și ieșirea la ora 23:01 (f.d. 44, vol.II); extrasul din registrul de frecvență a carantinei Penitenciarului nr. 2 Lipcani, potrivit înscrisurilor efectuate, la 19 mai 2010, deținutul Baban Igor a fost vizitat la ora 08:30 de către felcer, la fel, de către șeful de sector și șeful serviciului securitate, ultimii petrecând cu acesta câte o convorbire în scop profilactic (f.d. 63, vol.II); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22 iunie 2012 (f.d. 113-116, vol.II); extrasul din fișa medicală a deținutului Baban Igor, potrivit înscrisurilor efectuate, acesta a fost examinat la 19 mai 2010, ora 15:45, fiindu-i stabilit diagnosticul: automutilare, plăgi tăiate în număr de două la antebrațul mâinii stângi și la 20 mai 2010, ora 09:00, fiind examinat, a fost depistat un hematom pe umărul stâng cu dimensiunea de 15 cm, plagă în regiunea capului cu dimensiunea de 4-5 cm (f.d. 128-129, vol.II); extrasul din ordinul Directorului General al DIP nr. 244 ef din 25 noiembrie 2008, conform căruia Moscaliuc Vladislav a fost numit în funcție de șef al serviciului regim și supraveghere al Penitenciarului nr. 2 Lipcani (f.d. 92, vol.I); extrasul din ordinul Directorului General al DIP nr. 54 ef din 20 martie 2008, conform căruia Gușu Oleg a fost numit în funcție de ofițer de serviciu al serviciului regim și supraveghere al Penitenciarului nr. 2 Lipcani (f.d. 98, vol.I); procesul-verbal de ridicare și examinare a obiectului din 19 octombrie 2011, conform căruia a fost ridicat și examinat registrul de evidență a cazurilor de aplicare a forței fizice și mijloacelor speciale (f.d. 109-111, vol.I); actul de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu nr. 419 din 19 noiembrie 2013 (f.d. 2, vol.III); raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală staționară nr. 11s-2014, potrivit căruia la momentul examinării lui Baban Igor, semne de traumă psihologică n-au fost depistate (f.d. 33, vol.III).

În ce privește argumentele recurențelor prin care se susține că instanța de apel neîntemeiat a pus la baza soluției de condamnare declarațiile martorilor Dogotari Alexandru, Ipate Nichita și Țurcan Ion, deoarece aceștia fiind deținuți și aflându-se în relații de ostilitate cu administrația Penitenciarului nr. 2 Lipcani, intenționat au dat declarații care îi incriminează pe inculpați, instanța de recurs menționează că acestea nu pot fi reținute, deoarece declarațiile martorilor nominalizați coroborează cu restul materialului probator, iar instanța de apel corect a sesizat că declarațiile acestora au fost consecvente pe durata întregului proces penal.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel în mod corect a evidențiat că prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 361 din 12 decembrie 2012, la partea vătămată s-a stabilit plagă la nivelul capului, plăgi la nivelul antebrațului stâng, echimoze în regiunea brațului și antebrațului stâng, care au fost calificate ca vătămări corporale ușoare și care de fapt reprezintă urmările prejudiciabile exprimate în producerea daunelor

în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate Baban Igor.

Faptul cauzării leziunilor corporale părții vătămate anume de către inculpații Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg rezidă din coroborarea raportului de expertiză nominalizat cu extrasul din fișa medicală a deținutului Baban Igor, potrivit căruia acesta a fost examinat la 19 mai 2010, ora 15:45, fiindu-i stabilit diagnosticul: automutilare, plăgi tăiate în număr de două la antebrațul mâinii stânga și la 20 mai 2010 ora 09:00, fiind examinat, a fost depistat un hematom pe umărul stâng cu dimensiunea de 15 cm, plagă în regiunea capului cu dimensiunea de 4-5 cm (f.d. 128-129, vol.II), precum și prin extrasul din registrul de evidență a orelor de lucru în Penitenciarul nr. 2 Lipcani, conform căruia este înregistrată intrarea lui Moscaliuc Vladislav la ora 21:51 și ieșirea la ora 23:01 (f.d. 44, vol.II).

De asemenea, instanța de recurs apreciază ca fiind justă soluția instanței de apel privind încadrarea juridică a faptelor imputate inculpaților în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, potrivit legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei, deoarece corect instanța a menționat că fapta de „exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu” după modificările operate în Codul penal prin Legea nr. 252 din 08 noiembrie 2012, în vigoare din 21 decembrie 2012, nu a fost decriminalizată, astfel faptele prejudiciabile săvârșite de făptuitori fiind în continuare pasibile de pedeapsă penală.

Față de considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile enunțate la art. art. 414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată sub toate aspectele, iar temei pentru admiterea recursurilor declarate de inculpați nu se regăsește, motiv din care se impune inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Cu referire la recursul declarat de procuror.

Din conținutul recursului declarat se constată că, procurorul a invocat drept temei pentru recurs pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Așadar, în esență, procurorul manifestă dezacordul cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpaților, însă Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele formulate sub aspectul blândeții pedepsei aplicate, deoarece instanța de apel corect a ajuns la concluzia aplicării în privința lui Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, pe termenul de probă de 3 ani.

Potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptați încrederea ce i s-a acordat.

Cu referire la circumstanțele enunțate, Colegiul penal menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar în cazul în care nu sunt careva impedimente, instanța este în drept să aplice și prevederile art. 90 Cod penal.

În speță, se constată că inculpații Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe termenul de probă de 3 ani.

Pentru pronunțarea unei astfel de soluții, instanța de apel a reținut că potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale, inculpații au săvârșit o infracțiune gravă, nu au antecedente penale, sunt caracterizați pozitiv, nu sunt la evidența medicului narcolog și psihiatru, circumstanțe agravante și atenuante nu au fost identificate, au recuperat parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune.

În opinia instanței de recurs, având la bază totalitatea circumstanțelor enumerate, instanța de apel întemeiat a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii pe termenul de probă de 3 ani.

Or, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, nu poate fi privită ca fiind o soluție de achitare, deoarece la o potențială încălcare a legislației penale, se va lua în considerație în mod obligatoriu, inclusiv și pedeapsa stabilită prin decizia contestată.

Sub aspectul prevederilor legale citate, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La fel, în literatura de specialitate s-a afirmat în mod întemeiat, că a aplica o pedeapsă necorespunzătoare gravității proprii infracțiunii, ar însemna fie a-l supune pe infractor unui spor de privațiuni sau de restricții ce nu este necesar pentru a corecta conduita sa, fie dimpotrivă, a-i impune o suferință care, datorită intensității sale reduse, în loc să-l intimideze și să-l îndrepte, mai degrabă îl încurajează să persevereze în încălcarea legii penale.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Așadar, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel corect a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din circumstanțele speței rezultă că nu au fost constatate careva impedimente pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpaților.

Prin urmare, se conturează concluzia că instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei a acordat deplină eficiență prevederilor legale și just a conchis că, corectarea și reeducarea inculpaților poate avea loc în condițiile aplicării pedepsei

închisorii cu suspendarea condiționată a executării acesteia, ce va atinge scopul restabilirii echității sociale, precum și prevenirea de săvârșirea noilor infracțiuni atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Pucas Ina în numele părții vătămate Baban Igor.

Din conținutul cererii de recurs nominalizate, se atestă că recurentul a indicat drept temei de casare a deciziei contestate art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, focusându-și argumentele pe dezacordul cu modalitatea de soluționare a acțiunii civile.

Cu referire la motivele invocate, Colegiul penal menționează că potrivit art. 219 alin. (1), (4) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se întentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Totodată, conform art. 1422 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Art. 1423 Cod civil stabilește, că mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

În opinia instanței de recurs, în baza prevederilor legale precitate și ținând cont de practica judiciară constantă în domeniu, instanța de apel a pronunțat o soluție corectă referitor la încasarea din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate Baban Igor a cuantumului prejudiciului moral în sumă de câte 7000 lei, de la fiecare.

Astfel, decizia instanței de apel este legală și argumentată juridic, la aprecierea cuantumului prejudiciului moral fiind luate în considerație caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice ale părții vătămate, faptul că potrivit raportului de expertiză nr. 361 din 12 decembrie 2012 la partea vătămată au fost depistate vătămări corporale

ușoare, de circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și de faptul că cerințele înaintate de partea vătămată în acțiunea civilă sunt exagerate.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal ajunge la concluzia că decizia instanței de apel în latura civilă este corectă, iar argumentele invocate în cererea de recurs înaintată sunt unele nefondate, motiv din care se impune inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul părții vătămate, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, de inculpații Moscaliuc Vladislav și Gușu Oleg și de avocatul Pucas Ina în numele părții vătămate Baban Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Moscaliuc Vladislav xxxxxxxx* și *Gușu Oleg xxxxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev